

DOI: 10.17986/blm.1678

Adli Tıp Bülteni 2024;29(1):69-73

Denizli’de 2012-2022 Yılları Arasında Meydana Gelen Kadın Cinayetlerinin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

A Retrospective Evaluation of Femicide Cases Between the Years 2012-2022 in Denizli

Aysel Kurtuluş Dereli, Asena Özge Yılmaz, Kemalettin Acar

Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi, Adli Tıp Anabilim Dalı, Denizli, Türkiye

ÖZ

Amaç: Kadın cinayetleri, kadına yönelik şiddetin en uç noktası olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışmada Denizli ilinde meydana gelen kadın cinayeti olgularının sosyodemografik özelliklerinin değerlendirilmesi ve literatür bilgileri eşliğinde tartışılarak çözüm önerileri sunulması amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu çalışmada 2012-2022 yılları arasında Denizli ilindeki kadın cinayeti olgularının olay yeri inceleme tutanakları ve otopsi raporları retrospektif olarak incelendi. Olgular yaş, medeni hali, eğitim durumu, şiddeti uygulayan kişi, cinayet yöntemi, olay yeri, ölüm nedeni parametreleri açısından değerlendirildi.

Bulgular: 2012-2022 yılları arasında Denizli ilinde 41 kadın cinayeti olgusu olduğu tespit edildi. Olguların çoğunluğunda fail, yakın partnerdi. Olay çoğunlukla kadının evinde meydana gelmiş olup, en sık kullanılan öldürme yöntemi ateşli silahlardır.

Sonuç: Kadına yönelik şiddeti önlemeye yönelik politikalar, şiddet sonrası hizmetlere erişim olanaklarının genişletilmesi ve bu tür şiddeti sona erdirecek yasa, politika ve eylem planlarının güçlendirilmesi kadın cinayetlerinin azaltılmasında etkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Kadın cinayeti, yakın partner şiddeti, aile içi şiddet, otopsi

ABSTRACT

Objective: Femicide is the most extreme point of violence against women. In this study, it is aimed to evaluate the sociodemographic characteristics of femicide cases in Denizli and to present solutions by discussing in the light of literature information.

Methods: In this study, crime scene investigation reports and autopsy reports of femicide cases in Denizli between 2012 and 2022 were retrospectively analyzed. The cases were evaluated in terms of age, marital status, education level, perpetrator of violence, murder method, crime scene, and cause of death parameters.

Results: It was determined that there were 41 femicide cases in Denizli between 2012 and 2022. In the majority of cases, the perpetrator was an intimate partner. The homicide took place mostly in the woman’s home, and the most common method of killing was firearms.

Conclusion: Policies to prevent violence against women, expanding access to post-violence services, and strengthening laws, policies and action plans to end violence can be effective in reducing femicide.

Keywords: Femicide, intimate partner violence, domestic violence, autopsy

*Bu çalışmanın bir bölümü, 3-6 Kasım 2022’de Aydın’da düzenlenen, 3. Uluslararası 19. Adli Bilimler Kongresi’nde “Denizli’de 2012-2022 Yılları Arasında Meydana Gelen Kadın Cinayetlerinin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi” başlığı ile poster bildiri olarak sunulmuştur.

Yazışma Adresi/Address for Correspondence: Aysel Kurtuluş Dereli, Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi, Adli Tıp Anabilim Dalı, Denizli, Türkiye
E-posta: akurtulus@pau.edu.tr
ORCID ID: orcid.org/0000-0002-0592-585X

Geliş tarihi/Received: 15.09.2023
Kabul tarihi/Accepted: 28.10.2023

GİRİŞ

Kadına yönelik şiddet, temel olarak Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından 1993 yılında kabul edilen “Birleşmiş Milletler Kadına Yönelik Şiddetin Yok Edilmesi Bildirgesi”nde tanımlanmıştır. Bu bildirgenin 1. maddesine göre kadına yönelik şiddet, gerek kamusal gerekse özel yaşamda ortaya çıkan, fiziksel, cinsel ya da psikolojik zarar veya ıstırap ile sonuçlanan ya da sonuçlanması muhtemel, cinsiyete dayanan her türlü eylem, bu eylemlerle yapılan tehditler de dahil zorlama ve keyfi olarak özgürlükten yoksun bırakma olarak açıklanmıştır (1). Kadına yönelik şiddet ve aile içi şiddet genel olarak toplumsal cinsiyete dayalı şiddet kapsamında ele alınmaktadır. Evrensel bir insan hakları ihlali olduğu kabul edilmiştir (2). Hukukumuzda 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanununun 2. maddesinde, “Kadınlara, yalnızca kadın oldukları için uygulanan veya kadınları etkileyen cinsiyete dayalı bir ayrımcılık ile kadının insan hakları ihlaline yol açan ve bu kanunda şiddet olarak tanımlanan her türlü tutum ve davranış” ifadeleriyle de kadına yönelik şiddet bir insan hakkı ihlali olarak tanımlanmıştır (1).

Kadına yönelik şiddet duygusal şiddet, ekonomik şiddet, cinsel şiddet, fiziksel şiddet olarak karşımıza çıkmaktadır. Kadını kontrol etmek, baskı kurmak, cezalandırmak, korkutmak, kadına karşı güç gösterisinde bulunmak gibi amaçlarla uygulanmaktadır. Kadına yönelik şiddetin en ağır şekli ise cinayettir. Dünya Sağlık Örgütü kadın cinayetlerini “bir kadının sırf kadın olduğu için kasten öldürülmesi” şeklinde açıklar, ancak daha geniş tanımlar kadın veya kız çocuklarının öldürülmesini de kapsar (3). Kadının sırf kadın olduğu için öldürülmesinde kadınlara yüklenen rollerin ve toplumların kadınlığa atfettiği anlamların etkisi olduğu görülmektedir (4). Kadının eşi, eski eşi, nişanlısı, sevgilisi, eski sevgilisi ya da eski nişanlısı tarafından öldürülmesi eş cinayeti olarak tanımlanır (5). Namus cinayeti ise bir kadının ailenin geleneklerine, örf ve adetlerine aykırı, aile tarafından onaylanmamış, yasa dışı bir ilişkisi olması veya var sanılması, evlilik dışı gebelik olması, hatta cinsel saldırıya uğramış olması, ailenin namusunu lekelediği suçlaması gibi nedenlerle ailenin namusunu kurtarmak adına öldürülmesi olarak açıklanmaktadır. Kültürel olarak da kabul edilen bu trajik durum kadınlara ve kız çocuklarına yönelik ayrımcılığın en uç noktasını oluşturmaktadır (3,5). Kadın cinayeti mağdurla yakın ilişkisi olmayan tanımadığı biri tarafından da işlenebilir, bu tür cinayetler rastgele olabilir, bazen cinsel saldırıya da içerir.

Bu çalışmada Denizli ilinde meydana gelen kadın cinayeti olgularının sosyodemografik özelliklerinin değerlendirilmesi ve literatür bilgileri eşliğinde tartışılarak çözüm önerileri sunulması amaçlanmıştır.

GEREK VE YÖNTEMLER

2012-2022 yılları arasında Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı otopsi salonunda otopsi yapılan

kadın cinayeti olgularının; olay yeri inceleme ve ölü muayene tutanakları ile otopsi raporları retrospektif olarak incelendi ve veriler yerel gazetelerden alınan haberlerle desteklendi. Olgular; yaş, şiddeti uygulayan kişi, cinayet yöntemi, cinayet nedeni, olay yeri, ölüm nedeni açısından değerlendirildi.

İstatistiksel Analiz

Elde edilen veriler SPSS 21 yazılımı kullanılarak tanımlayıcı istatistiklerle analiz edildi. Tanımlayıcı istatistik olarak yüzde kullanıldı ve ortalamalar ortalama \pm standart sapma olarak verildi. Bu çalışma için Pamukkale Üniversitesi Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulu’ndan 16.08.2022 tarih ve E-60116787-020-245200 sayı ile izin alınmış olup Helsinki Bildirgesi kriterleri göz önünde bulundurulmuştur.

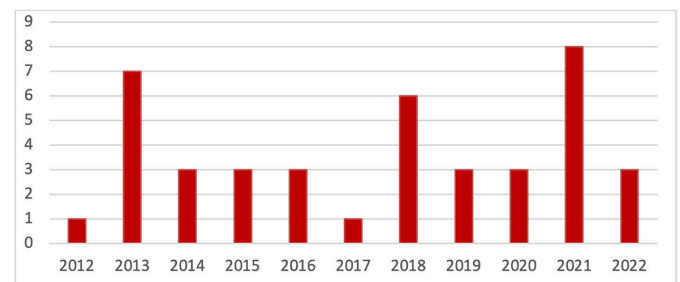
BULGULAR

2012-2022 yılları arasında Denizli’de 41 kadın cinayeti olgusu tespit edildi. Olguların yıllara göre dağılımına bakıldığında 2021 yılında sekiz olgu (%19,5), 2013 yılında yedi olgu (%17,1), 2018 yılında altı olgu (%14,6) tespit edildi. 2012 ve 2017 yıllarında birer kadın cinayeti olgusu (%2,4) değerlendirildi (Şekil 1).

Mağdurların yaş ortalaması $33\pm 2,7$ olup en büyük yaş 81, en küçük yaş 12 olarak tespit edildi. Yaş gruplarına göre bakıldığında %39’u (n=16) 20-34 yaş grubunda, %24,4’ü (n=10) 35-49 yaş grubunda, %14,6’sı (n=6) 50-64 yaş grubunda, %12,2’si (n=5) <20 yaş grubunda, %9,8’i (n=4) >65 yaş grubunda olduğu görüldü. Olguların 13’ünün faili (%31,7) eş, 11’inin faili (%26,8) erkek arkadaşı, dokuzunun faili (%22) ailenin diğer üyeleri (baba, oğul, kardeş, damat, kuzen, torun) olduğu görüldü (Şekil 2).

Olgularımızın altısında (%14,7) daha önce şiddet öyküsü olduğu bilgisine ulaşılabılırken, 35 olguda bu bilgiye ulaşılamadı. Bir olguda cinayet öncesi cinsel saldırı tanımlanmıştır ve olguların hiçbirinde gebelik eşlik etmemektedir.

Çoğu olguda cinayet yöntemi olarak ateşli silahlar kullanılırken (n=21; %51,2), ikinci sırada 10 (%24,4) olgu ile kesici delici alet yaralanması yer aldı. Diğer cinayet yöntemleri künt travma (n=2; %4,9), elle boğma (n=2; %4,9), iple boğma (n=2; %4,9), kesici ezici alet yaralanması (n=1; %2,4) olup, üç olguda (%7,2) kombine cinayet yöntemleri olduğu görüldü (Şekil 3).

Şekil 1. Olguların yıllara göre dağılımı

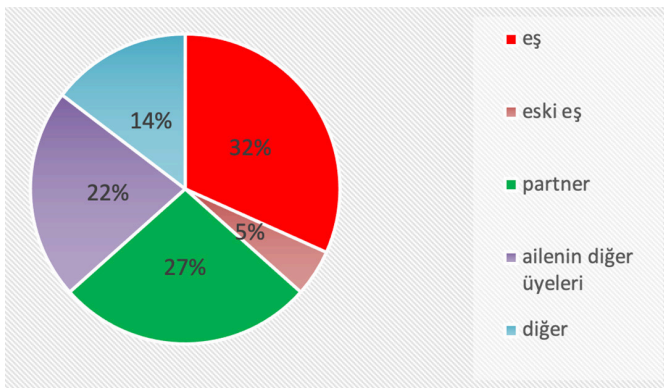
Olayın, 31 olguda (%75,6) mağdurun evinde, iki olguda (%4,9) failin evinde ve sekiz olguda ise (%19,5) açık alanda gerçekleştiği görüldü.

Cinayetlerin nedeni araştırıldığında dokuzunda (%22) ayrılığı kabullenememe, yedisinde (%17,1) aldatma şüphesi, altısında (%14,6) aile içi tartışma, dördünde (%9,8) ekonomik sebepler, ikisinde ise (%4,9) hırsızlık olduğu tespit edildi. On üç olguda (%31,7) cinayet nedeni belirlenemedi.

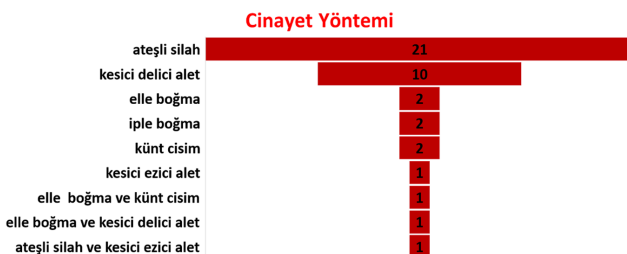
Olguların ölüm nedenlerine bakıldığında ilk sırada 11 olgu ile (%26,8) kafa travması, daha sonra sırasıyla göğüs- batın travması (n=8; %19,5), göğüs travması-büyük damar yaralanması (n=5; %12,2) yer almaktadır. Diğer nedenler göğüs travması, büyük damar yaralanması, boyun basısı, göğüs travması- boyun basısı ve batın- göğüs- kafa travması olarak saptandı.

TARTIŞMA

Kadın cinayetleri aile içi şiddetin en uç noktası olarak karşımıza çıkmaktadır. Kadına şiddet ve kadın cinayetleri sadece ülkemizde değil tüm dünyada modern toplumun bir sorunudur. Birleşmiş Milletler Toplumsal Cinsiyet Eşitliği ve Kadının Güçlendirilmesi Birimi (6) 2021 yılında dünya çapında 81.000 kadın ve kız çocuğunun kasten öldürüldüğünü, bunların %56'sının (45.000 kadının) yakın partneri veya diğer aile üyelerinden biri tarafından gerçekleştiğini bildirmektedir. 2021'de dünya çapında her 100.000 kadın ve kız çocuğundan yaklaşık 1,1'i partnerleri veya diğer aile üyeleri tarafından öldürülmüştür (6).

Şekil 2. Şiddeti uygulayan kişinin olgulara göre dağılımı

Şekil 3. Cinayet yönteminin olgulara göre dağılımı

Bu çalışmada olguların %63,7'sinin eşi, partneri veya eski eşi tarafından öldürüldüğü görülmüştür. Olguların %22'sinde ise failin baba, kardeş, oğul, kuzen, torun olmak üzere mağdurun tanıdığı birisi olduğu saptanmıştır. Stöckl ve ark.'nın (7) 1982-2011 yılları arasında 66 ülkede yapılmış eş cinayetlerini inceleyen 227 araştırmayı dahil ettikleri meta-analiz çalışmasında, genel olarak cinayetlerin %13,5'inin yakın partner tarafından işlendiği ve bu oranın kadın cinayetlerinde erkek cinayetlerine göre altı kat daha yüksek olduğu görülmüştür (kadınların %38'i, erkeklerin %6,3'ü partneri ya da eski partneri tarafından öldürülmektedir). ABD'de, 2008'de kadın cinayetlerinin yaklaşık %45'inin ve erkek cinayetlerinin yaklaşık %5'inin partnerleri tarafından işlendiği görülmüştür (8). Ülkemizde ise, kadın cinayeti verilerinin yayınlandığı kapsamlı bir rapor bulunmamaktadır. Bununla birlikte Çilingiroğlu ve Erbaydar'ın (9) 2012 yılı gazete haberlerini analiz ettikleri çalışmasında kadın cinayetlerinin %78,2'sinin kadının eşi ya da eski eşi tarafından işlendiği, Yegen'in (10) 2011-2014 yılları arasında bir gazetede yayınlanan kadın cinayeti haberlerini incelediği çalışmasında kadın cinayetlerinin %54'ünün yakın partner ya da eski partner tarafından işlendiği, Toprak ve Ersoy'un (3) 2000-2012 yıllarını kapsayan otopsi çalışmasında ise bu oranın %50 olduğu bulunmuştur. Erden ve Akdur'un (11) 2014-2015 yılları arasında dijital anıt kapsamında oluşturulmuş bir internet sitesinde arşivlenen kadın cinayeti haberlerini inceledikleri çalışmasında kadınların %65,1'inin partneri tarafından öldürüldüğü görülmektedir. Bu kadınların %41,6'sı resmi nikahlı eşi, %11,1'i sevgilisi, %4,8'i eski eşi, %3'ü ayrıldığı sevgilisi, %3'ü dini nikahlı eşi tarafından öldürüldüğü belirlenmiştir. Buna göre kadınların çoğunlukla eşi, partneri ya da eski eşi tarafından öldürüldüğü görülmektedir. Çalışmamızda iki olgu hırsızlık nedeniyle tanımadığı kişilerce öldürülmüştür. Kadının tanımadığı kişilerce gerçekleştirilen kadın cinayetlerinde; hırsızlık, gasp, fuhuş, töre cinayeti gibi nedenler söz konusu olabilmektedir (12).

Bu çalışmada kadın cinayeti kurbanlarının yaş ortalaması $33 \pm 2,7$ olup, %39 ile en fazla 20-34 yaş aralığında yer aldığı, bunu %24,4 ile 35-49 yaş grubunun izlediği görüldü. Tütüncüler ve ark.'nın (13) çalışmasında mağdurların %37,6'sının 21-35 yaş aralığında olduğu, Erden ve Akdur'un (11) çalışmasında %42,3'ünün 20-34 yaş grubunda olduğu, Çilingiroğlu ve Erbaydar'ın (9) çalışmasında %31,7'sinin 25-34 yaş aralığında olduğu bildirilmiştir. Yılmaz ve ark.'nın (2) çalışmasında cinayet mağdurlarının yaş ortalamasının $32,7 \pm 14,6$ olduğu görülmüştür. Biehler-Gomez ve ark.'nın (14) Milan'da yaptıkları çalışmada kadın cinayeti mağdurlarının yarısının 18-49 yaş aralığında olduğunu belirtmişlerdir. Sorrentino ve ark.'nın (15) çalışmasında mağdurların %64,8'inin yetişkin yaş grubunda olduğu görülmüştür. Salameh ve ark.'nın (16) Ürdün'de yaptıkları kadın cinayetleri çalışmasında töre mağdurlarının

%69’unun 15-24 yaş aralığında olduğu, eş cinayeti mağdurlarının %46’sının 30-39 yaş aralığında olduğu bildirilmiştir.

Yapılan çalışmalarda kadın cinayetlerinin çoğunda mağdurun ölümden önce özellikle fiziksel şiddet olmak üzere cinsel şiddet, duygusal şiddet gibi istismar türlerine maruz kaldığı gösterilmiştir (15,17,18). Sorrento ve ark. (15) risk faktörlerini yaş gruplarına göre (ergen/genç, yetişkin, yaşlı) değerlendirdikleri çalışmada fiziksel şiddet, cinsel şiddet, tehdit, takip, davranışları kontrol etme gibi şiddet davranışlarının her yaş grubunda yaygın olduğunu bildirmişlerdir. Bunun yanı sıra genç ve ergenlerde özellikle ısrarlı takip ve kontrol davranışlarının ölümcül risk faktörü olduğunu vurgulamışlardır (15). Toprak ve Ersoy’un (3) yaptıkları bir çalışmada eşi ya da eski eşi tarafından öldürülen kadınların %30’unun öncesinde fiziksel ya da cinsel istismara uğradığı saptanmıştır. Çalışmamızda da olguların %14,7’sinde daha önce şiddet öyküsü olduğu bilgisine ulaşılabilmektedir. Yakın partner şiddetinin kadın cinayetlerinde önemli bir risk faktörü olduğu ve şiddete maruz kalan kadınların tespit edilerek koruyucu ve önleyici önlemlerin geliştirilmesinin kadın cinayetlerini azaltacağı öngörülmektedir (18).

Cinayet nedenlerinin ve risk faktörlerinin belirlenmesi riskli davranışların tanınmasını, sevgi davranışı gibi yorumlanan ve normalleştirilen bazı davranışların farkına varılmasını sağlayarak, birincil ve ikincil önleme kapsamında bireyin öz değerlendirme yapabilmesine ve kurumların riskli kesimi belirleyebilmesine olanak sağlayacaktır (15). Çalışmamızda cinayet nedenleri arasında ayrılığı kabullenememe ilk sırada yer alırken, bunu aldatma şüphesi, aile içi tartışma, ekonomik nedenler, hırsızlık izlemektedir. Ülkemizde ve diğer ülkelerde yapılan çalışmalarda kadınların büyük çoğunluğunun şiddetli geçimsizlik, tartışma, kıskançlık, aldatma şüphesi ve ayrılık gibi nedenlerden dolayı öldürüldüğü bildirilmiştir (3,11,15,18,19). Tütüncüler ve ark. (13) çalışmasında eş cinayetlerine genellikle boşanma sürecinde tanık olunduğu gösterilmiştir. Campbell ve ark. (18) yaptıkları çalışmada özellikle istismarcı partnerin ileri derecede kontrolcü olduğu durumlarda, ayrılığı kabullenememenin kadın cinayeti riskinde artışa neden olduğunu göstermişlerdir.

Bu çalışmada, olguların %75,6’sı evinde öldürülmüş olup, olayın büyük çoğunlukla kapalı mekanlarda meydana geldiği görülmüştür. Çilingiroğlu ve Erbaydar’ın (9) çalışmasında kadınların %54,5’inin evinde öldürüldüğü bildirilmiştir. Çalışkan’ın (12) İstanbul ilindeki 2017 ve 2018 yıllarında meydana gelen kadın cinayetlerini incelediği çalışmasında olguların çoğunun ev, araç içi, bina ve bina eklentileri gibi kapalı ortamlarda öldürüldüğü görülmüştür. Salameh ve ark. (16) Ürdün’deki kadın cinayetlerini inceledikleri çalışmasında olayın %76’sının kadının evinde gerçekleştiği görülmüştür. Kadın cinayetlerinin genellikle evde gerçekleşmesi cinayete neden olan tartışmaların genellikle kişilerin özel alanı olan kapalı yerlerde başlamasından kaynaklanmaktadır (9,12).

Bunun yanı sıra, kalabalık ortamlarda ve açık alanlarda failin bu eyleme cesaret edememesi de etkili olabilir (12).

Çalışmamızda en sık kullanılan cinayet yöntemi %51,2 ile ateşli silahlardır, bunu kesici delici alet yaralanması (%24,4) izlemektedir. Kadın cinayetlerinde sık kullanılan cinayet yöntemleri ülkelere göre farklılık gösterebilmektedir. Salameh ve ark. (16) çalışmasında cinayet yöntemi olarak genellikle ateşli silahların tercih edildiği, bunu kesici-delici alet ve künt travmanın izlediği bildirilmiştir. Vignali ve ark. (20) İtalya’da yaptıkları çalışmada %34 ile kesici delici alet ilk sırada yer alırken bunu %20 ile ateşli silahlar ve %17 ile boğma yönteminin izlediği görülmüştür. Fong ve ark. (21) Tayvan’da yaptığı çalışmada en yaygın kullanılan yöntemlerin sırasıyla bıçaklama, dayak ve boğma olduğu bildirilmiştir. Erden ve Akdur’un (11) çalışmasında kadınların %51,9’unun ateşli silahla, %35,8’inin kesici-delici aletle, %6,9’unun boğularak, %4,2’sinin dayak ile öldürüldüğü bildirilmiştir. Tütüncüler ve ark.’nın (13) Antalya ilinde yaptıkları çalışmada kadın cinayetlerinin %43,5’inde ateşli silahların, %23’ünde kesici-delici ya da kesici aletlerin kullanıldığı saptanmıştır. Çilingiroğlu ve Erbaydar’ın (9) çalışmasında %44,2 ile en çok ateşli silahlar kullanılmıştır. Ülkemizde ise kadın cinayetlerinde en sık kullanılan yöntemin ateşli silahlar olduğu görülmektedir. Evde bir silah bulunması, failin silaha kolayca erişebilir olması ve daha öncesinde mağduru silahla tehdit etmiş olması kadın cinayetlerinde önemli bir risk faktörü olarak karşımıza çıkmaktadır (11,18). Ateşli silaha sahip olmanın kolay olması ve failin bir silahının bulunması kadın cinayetlerinde önemli bir risk faktörü olarak görülmektedir. Daha öncesinde silahla tehdit etmesi de bir risk faktörüdür. Aile içi şiddet nedeniyle başvuran kadınlarda mutlaka evde silah bulunup bulunmadığı, silahla tehdit edilip edilmediği veya ölümlerle tehdit edilip edilmediği sorularak risk değerlendirilmesi yapılmalıdır. İstismarcının ateşli silaha kolayca erişiminin ölümcül şiddet ile ilişkisi nedeniyle, 6284 sayılı kanun kapsamında hakim tarafından silahın teslim edilmesi şeklinde önleyici tedbir kararı alınabilmektedir. Bunun yanı sıra yasal düzenlemelerle ateşli silahların temin edilmesi, bulundurulması ve taşınmasının zorlaştırılması, ruhsatsız ateşli silahlara sahip olunmasının engellenmesi bilinçsiz silahlanmanın önlenmesinde ve bu tür suçların azalmasında etkili olacaktır (22).

SONUÇ

Kadına yönelik şiddetin ve kadın cinayetlerinin azalması için önleyici ve koruyucu tedbirlerin artırılması, toplumun bu konu hakkında bilinçlendirilmesi ve farkındalığının artması gerekmektedir. Kadın cinayetlerinin kişisel değil toplumsal bir sorun olduğunun kabul edilmesi bu cinayetlerin önlenmesinde önemli bir adımı oluşturmaktadır. Şiddet nedeniyle kadının başvurduğu kurumlar içerisinde yer alan sağlık çalışanlarının, adalet sistemindeki çalışanların, polisin yakın partner şiddeti

ve kadın cinayeti arasındaki ilişkiyi ve riski değerlendirebilmesi son derece önemlidir. Bu konuda eğitimlerin düzenlenmesi ve duyarlılığın artırılması gerekmektedir. Adli tıp uzmanı tarafından kadın cinayeti olgularında mağdur-fail ilişkisini, istismar geçmişine ilişkin bilgileri ve risk faktörlerini içeren kılavuz formlarının doldurulması ve bu verilerin ülke genelinde oluşturulacak bir veri tabanına düzenli olarak kaydedilmesi, bu olgularda koşulların daha iyi belgelenmesini sağlayabilir. Böylece bu veriler önleyici programların geliştirilmesine yardımcı olabilir. Kadın cinayetlerinde en sık kullanılan yöntemin ateşli silahlar olması nedeniyle toplum düzeyinde farkındalığın artırılması ve önlem alınması gereken bir diğer konunun da bilinçsiz silahlanma olduğu görülmektedir. Bu amaçla yapılacak yasal düzenlemeler ile ruhsatlı/ruhsatsız silah sahipliği konusunda etkin mücadele etmek gerekmektedir.

ETİK

Etik Kurul Onayı: Bu çalışma için Pamukkale Üniversitesi Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan 16.08.2022 tarih ve E-60116787-020-245200 sayı ile izin alınmış olup Helsinki Bildirgesi kriterleri göz önünde bulundurulmuştur.

Yazarlık Katkıları

Konsept: A.K.D., K.A., **Dizayn:** A.K.D., K.A., **Veri Toplama veya İşleme:** A.Ö.Y., **Analiz veya Yorumlama:** A.K.D., A.Ö.Y., K.A., **Literatür Arama:** A.K.D., A.Ö.Y., K.A., **Yazan:** A.K.D., K.A.

Çıkar Çatışması: Yazarlar tarafından çıkar çatışması bildirilmemiştir.

Finansal Destek: Yazarlar tarafından finansal destek almadıkları bildirilmiştir.

KAYNAKLAR

- Özkan G. Kadına Yönelik Şiddet- Aile İçi Şiddet ve Konuya İlişkin Uluslararası Metinler Üzerine Bir İnceleme. Hacettepe HFD. 2017;7(1):533-564. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/744941>
- Yılmaz E, Kumral B, Canturk N, Erkol Z, Okumus AM. Analysis and comparison of domestic femicide cases in the cities of Diyarbakir & Tekirdag, Turkey: A preliminary study. J Forensic Leg Med. 2015;34:17-23. <https://doi.org/10.1016/j.jflm.2015.04.018>
- Toprak S, Ersoy G. Femicide in Turkey between 2000 and 2010. PLoS One. 2017;12(8):e0182409. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0182409>
- Gazioğlu E. Kadın Cinayetleri: Kavramsallaştırma ve Sorunlu Yaklaşımlar. Sosyal Politika Çalışmaları. 2013;7(30):89-100. <https://doi.org/10.21560/spcd.56071>
- Understanding and addressing violence against women. Femicide. Erişim Tarihi: 25.07.2023 https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/77421/WHO_RHR_12.38_eng.pdf
- Gender-related killings of women and girls (femicide/feminicide) Erişim Tarihi: 25.07.2023 <https://www.unwomen.org/sites/default/files/2022-11/Gender-related-killings-of-women-and-girls-improving-data-to-improve-responses-to-femicide-feminicide-en.pdf>
- Stöckl H, Devries K, Rotstein A, Abrahams N, Campbell J, Watts C, Moreno CG. The global prevalence of intimate partner homicide: a systematic review. Lancet. 2013;382(9895):859-865. [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(13\)61030-2](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(13)61030-2)
- Cooper A, Smith E. Homicide trends in the United States, 1980-2008, BJS Statisticians, Washington, DC (2011).
- Çilingiroğlu N, Erbaydar NP. 390 Intimate partner violence: Turkey's femicide problem. Injury Prevention 2016;22:A143. <http://dx.doi.org/10.1136/injuryprev-2016-042156.390>
- Yegen C. İnternet haberciliğinde kadın cinayeti haberlerinin sunumu: Posta gazetesi örneği. The Turkish Online Journal of Design, Art and Communication. 2014;4(3):15-28. http://www.tojdac.org/tojdac/VOLUME4-ISSUE3_files/tojdac_v04i302.pdf
- Erden G, Akdur S. Türkiye'de kadına yönelik aile içi şiddet ve kadın cinayetleri. Klinik Psikoloji Dergisi. 2018;2(3):128-139. <https://doi.org/10.31828/kpd2602443808092018m000003>
- Çalışkan M. İstanbul'da "Kadına Şiddet" Ve "Kadın Cinayeti" Vakalarına Yönelik, Nicel-Nitel Bir İnceleme. BAİBÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi. 2019;19(1):221-241. <https://doi.org/10.11616/basbed.vi.513032>
- Tütüncüler A, Ozer E, Karagöz YM, Beyaztaş FY. Evaluation of femicide cases committed between the years 1996-2005 in Antalya. Omega (Westport). 2015;71(2):198-210. <https://doi.org/10.1177/0030222815570600>
- Biehler-Gomez L, Maggioni L, Tambuzzi S, Kustermann A, Cattaneo C. Twenty years of femicide in Milan: A retrospective medicolegal analysis. Sci Justice. 2022;62(2):214-220. <https://doi.org/10.1016/j.scijus.2022.02.007>
- Sorrentino A, Guida C, Cinquegrana V, Baldry AC. Femicide Fatal Risk Factors: A last decade comparison between Italian victims of femicide by age groups. Int J Environ Res Public Health. 2020;17(21):7953. <https://doi.org/10.3390/ijerph17217953>
- Salameh HOG, Salameh RJ, Shwaikei M, Abder-Rahman H. Forensic medical aspects of femicide in Jordan. J Forensic Leg Med. 2018;56:90-93. <https://doi.org/10.1016/j.jflm.2018.03.015>
- Langford L, Isaac NE, Kabat S. Homicides related to intimate partner violence in Massachusetts. Homicide Stud. 1998;2:353-377. <https://doi.org/10.1177/1088767998002004002>
- Campbell JC, Webster D, Koziol-McLain J, Block C, Campbell D, Curry MA, et al. Risk factors for femicide in abusive relationships: results from a multisite case control study. Am J Public Health. 2003;93(7):1089-1097. <https://doi.org/10.2105/ajph.93.7.1089>
- Karbeyaz K, Akkaya H, Balci Y. An analysis of the murder of women in a 10-year period in Eskişehir Province located in western Anatolia in Turkey. J Forensic Leg Med. 2013;20(6):736-739. <https://doi.org/10.1016/j.jflm.2013.04.007>
- Vignali G, Franceschetti L, Merzagora I. A retrospective study on femicides assessed at the Institute of Legal Medicine of Milan. Are older women at risk? Forensic Sci Int. 2021;325:110890. <https://doi.org/10.1016/j.forsciint.2021.110890>
- Fong WL, Pan CH, Lee JC, Lee TT, Hwa HL. Adult femicide victims in forensic autopsy in Taiwan: A 10-year retrospective study. Forensic Sci Int. 2016;266:80-85. <https://doi.org/10.1016/j.forsciint.2016.05.008>
- Balci Y, Ekinci E, Anolay NN, Çallak F. Bir otopsi merkezinden kadın cinayeti-intihar olguları: İkili ölüm serisi. The Bulletin of Legal Medicine. 2023;28(2):187-193. <https://doi.org/10.17986/blm.1614>